

ТЕОРЕТИЧНИЙ МАТЕРІАЛ

Числівник – повнозначна частина мови, яка означає кількість однорідних предметів, кількість частин від цілого предмета чи абстрактну математичну кількість: *Одна вівця паршива хай не губить заразою отари усіє* (Лєся Українка).

Основна морфологічна категорія числівника – відмінок: *п'ятдесят – п'ятдесятьох*. Порядкові числівники змінюються за родами, числами й відмінками: *третья-третіх-третьому*.

Числівники поділяються на такі розряди: кількісні та порядкові.

Кількісні деякі науковці поділяють на означено-кількісні (власне кількісні), неозначено –кількісні, збірні, дробові. У науковій літературі можна знайти інший поділ (відсутні порядкові – вони трактуються як прикметники).

За структурою числівники бувають прості, складні, складені.

Прості мають одну основу, один корінь: *вісім, дев'ять, сорок, дев'ятий*.

Деякі вчені вважають, що числівники від *одинадцяти до двадцяти*, а також числівник *тридцять* слід вважати простими, бо при відмінюванні вони змінюють лише другу частину, але частіше в підручниках ці числівники відносять до складних.

Складні мають два корені: *дванадцять, сімсот* (дцять походить від *десять*).

Складені складаються з кількох числівників: *дві тисячі дев'ять, триста перший*.